

ДЕРЖАВНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

вул. Панаса Мирного, 28, м. Київ, 01011, тел. (044) 365 40 00
поштова адреса для листування: вул. Симона Петлюри, 15, м. Київ, 01032
E-mail: info@dbf.gov.ua, web: www.dbf.gov.ua, ідентифікаційний код 41760289

ПОВІДОМЛЕННЯ про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлення про нову підозру

місто Київ

25 вересня 2023 року

Старший слідчої групи у кримінальному провадженні – заступник керівника Управління з розслідування злочинів, вчинених у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках, Державного бюро розслідувань Яблонський Артем Станіславович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 42015000000001885 від 10.09.2015 та встановивши наявність достатніх доказів для зміни раніше повідомленої 11.04.2017 підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 329, ч. 3 ст. 408 КК України та для повідомлення про нову підозру, керуючись статтями 40, 42, 276–279 Кримінального процесуального кодексу України,

ПОВІДОМИВ:

ТОЦЬКОМУ Володимиру Володимировичу, 19.10.1954 року народження, уродженцю міста Макіївка Донецької області, громадянину України та громадянину російської федерації, останні відомі місця проживання: м. Київ, вул. Бальзака, 4, кв. 359 та АР Крим, м. Сімферополь, вул. Ф. Жидкова, 76,

що він підозрюється у вчиненні таких злочинів:

- **втрата документа, що містить державну таємницю** – втраті матеріального носія секретної інформації, що містить державну таємницю, особою, якій він був довірений, якщо втрата стала результатом порушення встановленого законом порядку поводження із зазначеним матеріальним носієм секретної інформації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого **ч. 1 ст. 329 КК України** (в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III);

- **дезертирстві** – самовільному залишенні місця служби з метою ухилитися від військової служби, а також нез'явленні з тією самою метою на службу з лікувального закладу, вчинені в бойовій обстановці, тобто у вчиненні

кримінального правопорушення (злочину), передбаченого **ч. 3 ст. 408 КК України** (в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III);

- **непокорі** – іншому умисному невиконанні наказу начальника, вчиненому в бойовій обстановці, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого **ч. 3 ст. 402 КК України** (в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III).

Вказані злочини Тоцький В.В. вчинив за наступних обставин.

Тоцький Володимир Володимирович призначений Указами Президента України від 30.10.2013 № 591/2013 на посаду **першого заступника Голови Служби безпеки України** та від 12.11.2013 № 632/2013 – на посаду **керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України**.

Указом Президента України від 24.03.2011 № 333/2011 Тоцькому В.В. присвоєно **військове звання генерал-майора**.

14.03.1992 Тоцький В.В. **прийняв військову присягу**, якою урочисто поклявся народу України завжди бути вірним і відданим йому, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, накази командирів, неухильно дотримуватись Конституції і законів України, зберігати державну і військову таємницю; захищати Українську державу, непохитно стояти на сторожі її свободи і незалежності; ніколи не зрадити народу України.

Крім цього, 14.03.1992 Тоцький В.В. **прийняв зобов'язання працівника Служби безпеки України**, зокрема, вірно служити інтересам безпеки суверенної Української держави, неухильно дотримуватись її законів, захищати права і свободи її громадян; берегти державну, військову та службову таємницю, не порушувати вимог службово-військової дисципліни, у зв'язку з чим був попереджений про дисциплінарну, адміністративну та кримінальну відповідальність за порушення вказаного зобов'язання згідно з законами України.

Також, 18.05.2011 Тоцький В.В. **прийняв зобов'язання громадянина України у зв'язку із допуском до державної таємниці**, згідно з яким взяв на себе зобов'язання: не допускати розголошення будь-яким способом державної таємниці, яка буде довірена або стане відомою у зв'язку з виконанням службових обов'язків; не брати участі у діяльності політичних партій та громадських організацій, діяльність яких заборонена в порядку, установленому законом; не сприяти іноземним державам, іноземним організаціям чи їх представникам, а також окремим іноземцям та особам без громадянства у провадженні діяльності, що завдає шкоди інтересам національної безпеки України; виконувати вимоги режиму секретності; повідомляти посадових осіб, які надали допуск до державної таємниці та відповідні режимно-секретні органи про виникнення обставин, передбачених статтею 22 Закону України «Про державну таємницю», або інших обставин, що перешкоджають збереженню довіреної державної таємниці, а також про свій виїзд з України; додержуватись інших вимог законодавства про державну таємницю.

При цьому на службу до органів безпеки Тоцький В.В. прийнятий 16.12.1981, а військову присягу прийняв 07.06.1973 при військовій частині №7480.

Отже Тоцький В.В. з 30.10.2013 проходив військову службу на посаді першого заступника Голови Служби безпеки України. Місце проходження ним служби по цій посаді була адміністративна будівля Центрального управління Служби безпеки України за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33.

Під час перебування на посадах першого заступника Голови Служби безпеки України та керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України, відповідно до **статей 1, 2** Закону України «Про Службу безпеки України», Тоцький В.В. виконував функції співробітника державного правоохоронного органу спеціального призначення, що забезпечує державну безпеку України, та на який покладено завдання, зокрема щодо захисту державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, економічного, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів у сферах корупції, організованої злочинної діяльності, управління, економіки та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України.

Відповідно до **статті 2** Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» від 23.12.1993, Тоцький В.В. був працівником правоохоронного органу, на якого, згідно із **частиною 2 статті 19** Конституції України, **статтей 3, 4** Закону України «Про Службу безпеки України», покладено обов'язки діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією і Законами України.

За **статтею 9** Закону України «Про Службу безпеки України», систему Служби безпеки України складають Центральне управління Служби безпеки України, підпорядковані йому регіональні органи, органи військової контррозвідки, військові формування, а також навчальні, науково-дослідні та інші заклади Служби безпеки України. Організаційна структура Служби безпеки України визначається Президентом України.

Згідно з **розподілом функціональних обов'язків керівництва** Служби безпеки України, затверджених наказом Центрального управління Служби безпеки України від 30.03.2013 №08, **Тоцький В.В. у листопаді 2013 – лютому 2014 року повинен був:**

- здійснювати керівництво діяльністю Антитерористичного центру при Службі безпеки України, організувати роботу Міжвідомчої координаційної комісії та Штабу АТЦ. Відповідати за розроблення концептуальних засад та програм боротьби з тероризмом, організувати та координувати роботу відповідних структур щодо забезпечення належного рівня їх виконання;

- координувати та контролювати оперативно-службову діяльність за напрямками захисту національної державності і контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки;

- забезпечувати функціонування механізмів недопущення порушень прав людини під час проведення заходів з оперативного документування протиправної діяльності осіб;

- спрямовувати службову діяльність органів і підрозділів Служби безпеки України у господарській сфері, визначати і впроваджувати основоположні заходи щодо підвищення її ефективності;

- координувати службову діяльність органів і підрозділів Служби безпеки України з питань їх фінансового забезпечення. Здійснювати попередній розгляд документів з питань фінансового забезпечення діяльності Служби безпеки України;

- відповідати за взаємодію з правоохоронними органами, іншими центральними органами виконавчої влади України згідно з визначеними функціональними обов'язками;

- представляти Службу безпеки України у міжвідомчих та міжнародних комісіях, урядових комітетах з питань державної безпеки України у визначених сферах;

- забезпечувати взаємодію зі спецслужбами, правоохоронними та іншими компетентними органами іноземних держав, міжнародними організаціями і органами державної влади України з питань боротьби з тероризмом;

- здійснювати загальне керівництво підрозділами Центрального управління, закладами та установами: Антитерористичним центром при Службі безпеки України, Департаментом контррозвідувального захисту інтересів держави у сфері інформаційної безпеки, Департаментом захисту національної державності, Департаментом оперативного документування, Департаментом господарського забезпечення, Фінансово-економічним управлінням, Національною академією Служби безпеки України, Інститутом підготовки юридичних кадрів для Служби безпеки України Національного університету «Юридична академія України ім. Я. Мудрого».

Станом на листопад 2013 – лютий 2014 порядок організації служби та забезпечення охорони державної таємниці у Службі безпеки України регламентувався наступними нормативно-правовими актами.

Статтею 13 Закону України «Про Службу безпеки України» визначено, що керівництво всією діяльністю Служби безпеки України, її Центральним управлінням здійснює Голова Служби безпеки України.

Голова Служби безпеки України має заступників, які призначаються на посади за його поданням та звільняються з посад Президентом України.

Відповідно до **п. 7 ч. 1 ст. 24** Закону України «Про Службу безпеки України» Служба безпеки України зобов'язана брати участь у розробці і здійсненні відповідно до Закону України «Про державну таємницю» та інших актів законодавства заходів щодо забезпечення охорони державної таємниці та конфіденційної інформації, що є власністю держави, сприяти у порядку, передбаченому законодавством, підприємствам, установам, організаціям та підприємцям у збереженні комерційної таємниці, розголошення якої може завдати шкоди життєво важливим інтересам України.

Разом з цим, **ст. 11 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України** на військовослужбовців покладено обов'язок свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок.

Відповідно до **ст. 35 цього Статуту** накази віддаються, як правило, в порядку підпорядкованості. За крайньої потреби командир (начальник), старший за службовим становищем, ніж безпосередній начальник, може віддати наказ підлеглому, минаючи його безпосереднього начальника, про що повідомляє безпосереднього начальника підлеглому чи наказує підлеглому особисто доповісти своєму безпосередньому начальникові.

Наказ можна віддавати одному чи групі військовослужбовців усно або письмово, у тому числі з використанням технічних засобів зв'язку.

Відповідно до **ч. ч. 5, 6 ст. 5 Закону України «Про державну таємницю»** спеціально уповноваженим державним органом у сфері забезпечення охорони державної таємниці є Служба безпеки України.

Забезпечення охорони державної таємниці відповідно до вимог режиму секретності в державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях, діяльність яких пов'язана з державною таємницею, покладається на керівників зазначених органів, підприємств, установ і організацій.

Водночас **п. 2 ст. 4 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України** зобов'язано кожного військовослужбовця зберігати державну та військову таємницю.

Статтею 16 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України визначено, що кожний військовослужбовець зобов'язаний виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою.

Згідно зі **ст. 1 Закону України «Про державну таємницю»** державна таємниця – вид таємної інформації, що охоплює відомості у сфері оборони, економіки, науки і техніки, зовнішніх відносин, державної безпеки та охорони правопорядку, розголошення яких може завдати шкоди національній безпеці України та які визнані у порядку, встановленому цим Законом, державною таємницею і підлягають охороні державою.

Ступінь важливості («особливої важливості», «цілком таємно», «таємно») – категорія, яка характеризує важливість секретної інформації, ступінь обмеження доступу до неї та рівень її охорони державою.

Статтею 8 Закону України «Про державну таємницю» визначено, що до державної таємниці у сфері оборони відноситься інформація про зміст стратегічних і оперативних планів та інших документів бойового управління, підготовку та проведення військових операцій, стратегічне та мобілізаційне розгортання військ, а також про інші найважливіші показники, які характеризують організацію, чисельність, дислокацію, бойову і мобілізаційну готовність, бойову та іншу військову підготовку, озброєння та матеріально-технічне забезпечення Збройних Сил України та інших військових формувань.

Відповідно до **ст. 22 Закону України «Про державну таємницю»** форма допуску до державної таємниці 1 (один) встановлюється для роботи з секретною

інформацією, що має ступені секретності «особливої важливості», «цілком таємно» та «таємно».

Надання допуску передбачає взяття громадянином на себе письмового зобов'язання щодо збереження державної таємниці, яка буде йому довірена, одержання у письмовій формі згоди громадянина на передбачені законом обмеження прав у зв'язку з його допуском до державної таємниці, ознайомлення громадянина з мірою відповідальності за порушення законодавства про державну таємницю.

Крім того, відповідно до **ст. 28** Закону України «Про державну таємницю» **громадянин, якому надано допуск до державної таємниці, зобов'язаний** не допускати розголошення будь-яким способом державної таємниці, яка йому довірена або стала відомою у зв'язку з виконанням службових обов'язків, виконувати вимоги режиму секретності, повідомляти посадових осіб, які надали йому доступ до державної таємниці, та відповідні режимно-секретні органи про виникнення обставин, передбачених статтею 23 цього Закону, або інших обставин, що перешкоджають збереженню довіреної йому державної таємниці, а також повідомляти у письмовій формі про свій виїзд з України.

Порядок організації та забезпечення режиму секретності в державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 18.12.2013 № 939.

Досудовим розслідуванням встановлено, що відповідно до реєстраційних форм Управління режиму, документального забезпечення і контролю (далі – УРДЗК) Служби безпеки України **15.11.2013** перший заступник Голови Служби безпеки України - керівник Антитерористичного центру при Службі безпеки України **Тоцький В.В.** перебуваючи в приміщенні Центрального управління Служби безпеки України по вул. Володимирська, 33 в м. Києві **отримав під особистий підпис від спеціаліста УРДЗК СБУ Титарчук В.М. матеріальний носій секретної інформації – робочий зошит** для конспектів наказів з грифом обмеження доступу «цілком таємно» на 59 аркушах (який 14.11.2013 надійшов із ГУ СБУ в АР Крим та зареєстрований за вхідним номером 4110-У), що зафіксовано в журналі «Обліку робочих зошитів та реєстрів співробітників УРДЗК СБ України» №18 том 2 запис №1578.

Допуск до державної таємниці Тоцькому В.В. за формою 1 (один) надавався за посадою начальника Головного управління Служби безпеки України в АР Крим наказом Служби безпеки України від 11.11.2011 №1228-ос.

Таким чином, Тоцькому В.В. **15.11.2013** по службі був довіреним матеріальний носій секретної інформації – робочий зошит для конспектів наказів з грифом обмеження доступу «цілком таємно», в якому було надруковано конспекти рішень Колегій Служби безпеки України.

При цьому, згідно з даними УРДЗК СБУ на той час (у період з листопада 2013 року по березень 2014 року) чинними внутрішніми нормативно-правовими актами Служби безпеки України не було унормовано питання щодо реалізації у повній мірі **пункту 119** Порядку організації та забезпечення режиму секретності в державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в

установах і організаціях, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.12.2013 № 939 (далі – Порядку) щодо забезпечення сейфами керівництва Служби безпеки України, у тому числі Тоцького В.В.

У період з листопада 2013 року по березень 2014 року згідно з журналом обліку закріплення сейфів по УРДЗК СБУ записи про облік, кількість сейфів та отримання ключів Тоцьким В.В. – відсутні.

Отже, Тоцький В.В. починаючи з 15.11.2013 до 23.02.2014 (часу самовільного залишення ним місця несення служби) зберігав матеріальний носій секретної інформації – робочий зошит для конспектів наказів з грифом обмеження доступу «цілком таємно» в умовах, що порушують режим секретності, зокрема в порушення вимог **п.п. 14 п. 116** Порядку, а також у порушення вимог **п.п. 17 п. 116** Порядку не повертав його своєчасно після закінчення роботи з ним до УРДЗК СБУ.

Крім того, в порушення вимог **п.п. 20 п. 116** Порядку після звільнення з військової служби 25.03.2014 Тоцький В.В. своєчасно **не здав** до УРДЗК СБУ ввірений йому матеріальний носій секретної інформації – робочий зошит для конспектів наказів з грифом обмеження доступу «цілком таємно».

Зокрема, відмітки, підписи, штампи про здачу, повернення, знищення робочого зошиту для конспектів наказів Тоцького В.В. з грифом обмеження доступу «цілком таємно» в журналі «Обліку робочих зошитів та реєстрів співробітників УРДЗК СБ України» №18 – відсутні.

Факт відсутності робочого зошита Тоцького В.В. було виявлено у березні 2014 року під час прийому передачі посади начальника УРДЗК СБУ та відображено у рапорті начальника 2 відділу УРДЗК СБУ Хари А.В. від 17.03.2014 № 22/1213.

Враховуючи вказані обставини, Тоцький В.В. в порушення вимог **ч. 2 ст. 19** Конституції України, **ст. ст. 3, 4** Закону України «Про Службу безпеки України», **ст. 28** Закону України «Про державну таємницю», **п. 2 ст. 4** Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, **ст. 16** Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, **п. п. 14, 17, 20 п. 116, п. 119** Порядку організації та забезпечення режиму секретності в державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях, у супереч прийнятим 14.03.1992 **військовій присязі та зобов'язання** працівника Служби безпеки України, **зобов'язання** громадянина України у зв'язку із допуском до державної таємниці від 18.05.2011, **допустив порушення порядку** поводження із матеріальним носієм секретної інформації - робочим зошитом для конспектів наказів з грифом обмеження доступу «цілком таємно», та **його подальшу втрату**.

У зв'язку із вчиненням зазначених вище дій, Тоцький В.В. обґрунтовано підозрюється у втраті документа, що містить державну таємницю, а саме у втраті матеріального носія секретної інформації, що містить державну таємницю, особою, якій він був довірений, якщо втрата стала результатом порушення встановленого законом порядку поводження із зазначеним матеріальним носієм секретної інформації, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 1 ст. 329** КК України в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III.

Крім того, 23.02.2014 перший заступник Голови Служби безпеки України - керівник Антитерористичного центру при Службі безпеки України **Тоцький В.В.**, з метою уникнення від кримінальної відповідальності за вчинені ним діяння, за які на цей час йому обґрунтовано повідомлено про підозри у вчиненні тяжких та особливо тяжких злочинів, відносно учасників масових акцій протесту в місті Києві у лютому 2014 року та державної зради у грудні 2013 року, вирішив ухилитися від подальшого проходження військової служби та назавжди виїхати за межі контрольованої Урядом території України.

Так, у кримінальному провадженні №**42017000000002014** від 23.06.2017 Тоцькому В.В. 09.11.2021 повідомлено про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 28, ст. 340; ч. 3 ст. 28, ч. 3 ст. 27, ч. 3 ст. 365 КК України (в редакції Закону від 07.04.2011); ч. 3 ст. 28, ч. 3 ст. 27, п.п. 1, 5, 12 ч. 2 ст. 115 (в редакції Закону від 05.11.2009); ч. 3 ст. 28, ч. 3 ст. 27, ч. 2 ст. 121 КК України (в редакції Закону від 05.11.2009). Досудове розслідування у цьому кримінальному провадженні завершено 17.11.2021 за спеціальною процедурою. У кримінальному провадженні № **22014000000000328** від 04.08.2014 (у подальшому виділено прокурором в кримінальне провадження №42015000000001456 від 13.07.2015) Тоцькому В.В. 06.11.2014 повідомлено про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 111 КК України.

Генерал-майор Тоцький В.В., проходячи військову службу на посаді першого заступника Голови Служби безпеки України – керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України був військовослужбовцем, а відповідно до ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» – працівником правоохоронного органу.

У силу отриманого досвіду внаслідок тривалого проходження військової служби та обіймання керівних посад у Службі безпеки України Тоцький В.В. достовірно знав законодавство України, яке регламентує порядок проходження військової служби, та відповідальність, яка передбачена за його порушення.

Станом на лютий-березень 2014 року порядок проходження військової служби військовослужбовцями Служби безпеки України регламентувався наступними нормативно-правовими актами.

Відповідно до **ст. 65 Конституції України** захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України. Громадяни відбувають військову службу відповідно до закону.

Положеннями **ст. ст. 1, 2 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу»** встановлено, що захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є конституційним обов'язком громадян України.

Військовий обов'язок встановлюється з метою підготовки громадян України до захисту Вітчизни, забезпечення особовим складом Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення та Державної

спеціальної служби транспорту, посади в яких комплектуються військовослужбовцями.

Згідно з положеннями **ст. ст. 3, 4** вказаного **Закону** військовий обов'язок, зокрема, включає прийняття в добровільному порядку (за контрактом) та призов на військову службу, проходження військової служби, дотримання правил військового обліку.

Відповідно до **ст. ст. 1, 4** **Дисциплінарного статуту Збройних Сил України**, затвердженого Законом України від 24.03.1999 №551-XIV, військова дисципліна – це бездоганне і неухильне додержання всіма військовослужбовцями порядку і правил, встановлених військовими статутами чи іншим законодавством України. Військова дисципліна зобов'язує кожного військовослужбовця, зокрема, додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, неухильно виконувати вимоги військових статутів, накази командирів.

Разом з цим, **ст. 11** **Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України** на військовослужбовців покладено обов'язок свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок.

Відповідно до **ст. 35** цього **Статуту** накази віддаються, як правило, в порядку підпорядкованості. За крайньої потреби командир (начальник), старший за службовим становищем, ніж безпосередній начальник, може віддати наказ підлеглому, минаючи його безпосереднього начальника, про що повідомляє безпосереднього начальника підлеглого чи наказує підлеглому особисто доповісти своєму безпосередньому начальникові.

Наказ можна віддавати одному чи групі військовослужбовців усно або письмово, у тому числі з використанням технічних засобів зв'язку.

Згідно з **ст. 216** **Статуту** виїзд офіцерів за межі гарнізону здійснюється з дозволу командира військової частини.

Відповідно до **п. 1.4** наказу СБУ від 26.02.2010 «Про порядок виїзду співробітників-військовослужбовців Служби безпеки України у приватних справах», виїзд керівників (начальників) підрозділів, органів, закладів, установ СБУ за межі населеного пункту, в якому дислоковані ці підрозділи, органи, заклади, установи, здійснюється на підставі дозволу Голови СБУ (особи, яка виконує його обов'язки) або заступників.

Встановлено, що 23.02.2014 о 17:45 годині перший заступник Голови Служби безпеки України - керівник Антитерористичного центру при Службі безпеки України генерал-майор **Тоцький В.В.**, будучи військовослужбовцем та службовою особою Служби безпеки України, з метою реалізації свого злочинного умислу, будучи обізнаним із законодавством України, яке регламентує порядок проходження військової служби, не бажаючи виконувати свої службові обов'язки та діючи з метою ухилитися від проходження військової служби, **самовільно через пост № 3 залишив місце своєї служби** – адміністративну будівлю Центрального управління Служби безпеки України, розташовану за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, виїхавши до

Автономної Республіки Крим і на материкову частину території України назад не повернувся.

Тобто, з вказаного часу Тоцький В.В. на військову службу не з'являвся, припинив виконувати свій конституційний обов'язок щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, та не виконував обов'язків за військовою службою.

Указом Президента України від 26.02.2014 № 153/2014 Тоцького В.В. звільнено з посади **першого заступника Голови Служби безпеки України**.

Надалі Тоцький В.В., якого наказом Голови Служби безпеки України від 27.02.2014 №202-ОС зараховано в розпорядження Голови Служби безпеки України з 26.02.2014 по 26.05.2014 із збереженням грошового забезпечення та на якого наказом №89/ДСК від 07.03.2014 «Про організацію службової діяльності військовослужбовців на період їх перебування у розпорядженні» **покладено окремі обов'язки по Головній інспекції** Служби безпеки України, порушуючи **особисто доведений йому усний наказ** безпосереднього начальника - Голови Служби безпеки України Наливайченка В.О., до місця військової служби – Центрального управління Служби безпеки України не повернувся.

При цьому Голова Служби безпеки України генерал-майор Якименко О.Г. 22.02.2014 також самовільно залишив місце служби, а саме: адміністративну будівлю Центрального управління Служби безпеки України, розташовану за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, у зв'язку чим обгрунтовано підозрюється у дезертирстві у кримінальному провадженні №42017000000002014.

Так, відповідно до постанови Верховної Ради України від 24.02.2014 №781-VII Наливайченка В.О. призначено на посаду Голови Служби безпеки України.

Прибувши 24.02.2014 після 18 години до приміщення Центрального управління СБУ за адресою: м. Київ, вул. Володимирській, 33, Голова СБУ Наливайченко В.О. виявив відсутність на місці служби в кабінеті №402 першого заступника Голови СБУ – керівника Антитерористичного центру при СБУ Тоцького В.В.

Після доповіді одного зі співробітників Апарату Голови СБУ щодо перебування Тоцького В.В. на території Автономної Республіки Крим, Наливайченко В.О. за допомогою оперативного зв'язку в цьому ж службовому кабінеті №402 Центрального управління СБУ зателефонував начальникові ГУ СБУ в АР Крим та доручив знайти Тоцького В.В. і передати, щоб той вийшов із ним на зв'язок.

У подальшому, **25.02.2014** Тоцький В.В., перебуваючи в приміщенні ГУ СБУ в Автономній Республіці Крим, із використанням оперативного зв'язку зателефонував Голові СБУ Наливайченку В.О. і доповів про те, що перебуває на лікуванні, на що Наливайченко В.О. через безпідставність перебування Тоцького В.В. на території АРК **усно наказав** йому завершити оформлення медичних документів і повернутися до приміщення Центрального управління СБУ для подальшого проходження військової служби та виконання покладених обов'язків.

При цьому, у період з **23.02.2014 по 25.03.2014** з метою уникнення кримінальної відповідальності за вчинені ним злочини та чітко усвідомлюючи, що він вчинив дезертирство, фактично перебуваючи на території, яку захоплено російською федерацією, **Тоцький В.В.**, намагаючись надати своїй відсутності на робочому місці за місцем проходження військової служби законних підстав, використовуючи здобуті раніше під час керівництва ним ГУ СБУ в Автономній Республіці Крим зв'язки у правоохоронних органах, у порушення вимог **пунктів 8.1, 8.7 Положення про медичний огляд у Службі безпеки України** від 26.10.2012 №482/ДСК, тобто не за місцем проходження військової служби та без направлення, оформленого підрозділом кадрового забезпечення, **безпідставно оформив документацію про своє нібито лікування** з 24.02.2014 по 12.03.2014 у стаціонарі КРУ «КТМО «Університетська клініка» ВСП «Центр кардіології і кардіохірургії», розташованої у місті Сімферополь АР Крим, хоча фактично такого стаціонарного лікування не проходив, подорожуючи у названий період часу по Автономній Республіці Крим, у тому числі місту Севастополю.

У подальшому, **Тоцький В.В.** незаконно, з порушенням передбаченого законом порядку, не маючи направлення УРОС СБУ, **отримав висновок** Військово-лікарської комісії ВМС ВМУ в ГУ СБУ в АРК про непридатність його до військової служби з виключенням з військового обліку (свідectво про хворобу №6 від 14.03.2014).

При цьому, 03.03.2014, 05.03.2014, 12.03.2014 на офіційному веб-сайті Служби безпеки України опубліковано звернення від імені Голови СБУ Наливайченка В.О. до особового складу СБУ, які перебували на території АР Крим та міста Севастополя, про повернення на материкову частину України для продовження проходження військової служби.

Проте, навіть після завершення строку нібито перебування на стаціонарному лікуванні (12.03.2014) та оформлення свідectва про хворобу (14.03.2014), генерал-майор **Тоцький В.В.**, порушуючи особисто озвучений йому усний наказ начальника - Голови СБУ Наливайченка В.О., не прибув до місця проходження військової служби в Центральному управлінні СБУ.

Вказані дії Тоцьким В.В. вчинялись **в умовах бойової обстановки**, яка полягала в тому, що 27.02.2014 близько 04:30 год. понад 100 озброєних військовослужбовців 45-го окремого полку спецпризначення ПДВ збройних сил російської федерації проникли до будівель Верховної Ради АР Крим за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, проспект Кірова, 13, та Ради Міністрів АР Крим за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18, **захопили їх та установили контроль** над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для російської федерації рішень з метою окупації півострова.

Також упродовж 27-28 лютого 2014 року військовослужбовцями збройних сил російської федерації здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, що організовували та здійснювали безпечний рух повітряних суден.

Одночасно із цим розпочато блокування та захоплення військових частин ЗС України, ВМС ЗС України, ДПС України, дислокованих на території АР Крим

та м. Севастополя, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Окрім того, з метою контролю за використанням зброї та перешкоджанню виконання службових обов'язків щодо здійснення охорони державного кордону України, невеликими групами військовослужбовців зі складу невстановлених підрозділів спеціального призначення збройних сил російської федерації, у кількості до 100 осіб, у спеціальному екіпіруванні, озброєних автоматами, штурмовими гвинтівками, снайперськими гвинтівками та шумовими гранатами, здійснено напади та захоплення органів управління ДПС України на території АР Крим і м. Севастополя усіх рівнів – від регіонального управління до підрозділів охорони кордону.

Також, у період з 27 лютого до 18 березня 2014 року військовослужбовці збройних сил російської федерації спільно з іншими особами, у тому числі військових козацьких товариств рф, вчинили захоплення і блокування будівель правоохоронних органів, органів державної влади, підприємств, установ та організацій, місцевих засобів телерадіомовлення і комунікації для подальшої окупації АР Крим та міста Севастополя.

При цьому, 01.03.2014 державна дума російської федерації проголосувала за введення російських військ на територію України, зокрема в АР Крим, де з вказаної дати приміщення ГУ СБУ в АР Крим фактично було захоплено військовими російської федерації, що мало наслідком настання бойової обстановки, яка виникла в Україні внаслідок окупації частини її території військами російської федерації.

Крім того, 15.04.2014 Верховна Рада України прийняла Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», яким законодавчо визнала сухопутну територію Автономної Республіки Крим та міста Севастополя з 20.02.2014 тимчасово окупованою територією внаслідок збройної агресії російської федерації.

Враховуючи вказані обставини, **Тоцький В.В.** в порушення вимог **ч. 2 ст. 19 ст. 65** Конституції України, **ст. ст. 3, 4** Закону України «Про Службу безпеки України», **ст. ст. 1-4** Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», **ст. ст. 1, 4** Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, **ст. ст. 11, 16, 35, 216** Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, **п. 1.4** наказу СБУ від 26.02.2010 «Про порядок виїзду співробітників-військовослужбовців Служби безпеки України у приватних справах», усупереч прийнятим 14.03.1992 **військовій присязі та зобов'язання** працівника Служби безпеки України, **23.02.2014 самовільно виїхав** на територію АР Крим з метою ухилитися від військової служби, залишаючись там та маючи реальну можливість і обов'язок повернутися на виконання доведеного йому усного наказу безпосереднього начальника - Голови СБУ Наливайченка В.О. про повернення на місце проходження військової служби, залишився на окупованій території АР Крим та не повернувся за місцем проходження військової служби до Центрального управління СБУ за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, вчинивши дезертирство в умовах бойової обстановки.

У зв'язку із вчиненням зазначених вище дій, Тоцький В.В. обґрунтовано підозрюється у дезертирстві – самовільному залишенні місця служби з метою ухилитися від військової служби, а також нез'явленні з тією самою метою на службу з лікувального закладу, вчинені в бойовій обстановці, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 408 КК України в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III.

Крім того, **23.02.2014 о 17:45** годині перший заступник Голови Служби безпеки України - керівник Антитерористичного центру при Службі безпеки України генерал-майор **Тоцький В.В.**, будучи військовослужбовцем та службовою особою Служби безпеки України, з метою реалізації свого злочинного умислу, будучи обізнаним із законодавством України, яке регламентує порядок проходження військової служби, не бажаючи виконувати свої службові обов'язки та діючи з метою ухилитися від проходження військової служби, **самовільно через пост № 3 залишив місце своєї служби**, виїхавши до Автономної Республіки Крим, а надалі у період з **25.02.2014 до 25.03.2014 не виконав усний наказ** безпосереднього начальника - Голови Служби безпеки України Наливайченка В.О. повернутись до місця проходження військової служби – Центрального управління СБУ за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, чим не виконав наказ начальника в умовах бойової обстановки.

Тобто, з вказаного часу Тоцький В.В. на військову службу не з'являвся, припинив виконувати свій конституційний обов'язок щодо захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, та не виконував обов'язків за військовою службою.

Указом Президента України від 26.02.2014 № 153/2014 Тоцького В.В. звільнено з посади **першого заступника Голови Служби безпеки України**.

Надалі Тоцький В.В., якого наказом Голови Служби безпеки України від 27.02.2014 №202-ОС зараховано в розпорядження Голови Служби безпеки України з 26.02.2014 по 26.05.2014 із збереженням грошового забезпечення та на якого наказом №89/ДСК від 07.03.2014 «Про організацію службової діяльності військовослужбовців на період їх перебування у розпорядженні» **покладено окремі обов'язки по Головній інспекції** Служби безпеки України, порушуючи **особисто доведений йому усний наказ** безпосереднього начальника - Голови Служби безпеки України Наливайченка В.О., до місця військової служби – Центрального управління Служби безпеки України не повернувся.

При цьому Голова Служби безпеки України генерал-майор Якименко О.Г. 22.02.2014 також самовільно залишив місце служби, а саме: адміністративну будівлю Центрального управління Служби безпеки України, розташовану за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, у зв'язку чим обґрунтовано підозрюється у дезертирстві у кримінальному провадженні №42017000000002014.

Так, відповідно до постанови Верховної Ради України від 24.02.2014 №781-VII Наливайченка В.О. призначено на посаду Голови Служби безпеки України.

Прибувши 24.02.2014 після 18 години до приміщення Центрального управління СБУ за адресою: м. Київ, вул. Володимирській, 33, Голова СБУ Наливайченко В.О. виявив відсутність на місці служби в кабінеті №402 першого заступника Голови СБУ – керівника Антитерористичного центру при СБУ Тоцького В.В.

Після доповіді одного зі співробітників Апарату Голови СБУ щодо перебування Тоцького В.В. на території Автономної Республіки Крим, Наливайченко В.О. за допомогою оперативного зв'язку в цьому ж службовому кабінеті №402 Центрального управління СБУ зателефонував начальникові ГУ СБУ в АР Крим та доручив знайти Тоцького В.В. і передати, щоб той вийшов із ним на зв'язок.

У подальшому, **25.02.2014** Тоцький В.В., перебуваючи в приміщенні ГУ СБУ в Автономній Республіці Крим, із використанням оперативного зв'язку зателефонував Голові СБУ Наливайченку В.О. і доповів про те, що перебуває на лікуванні, на що Наливайченко В.О. через безпідставність перебування Тоцького В.В. на території АРК **усно наказав** йому завершити оформлення медичних документів і повернутися до приміщення Центрального управління СБУ для подальшого проходження військової служби та виконання покладених обов'язків.

При цьому, у **період з 23.02.2014 по 25.03.2014** з метою уникнення кримінальної відповідальності за вчинені ним злочини та чітко усвідомлюючи, що він вчинив дезертирство, фактично перебуваючи на території, яку захоплено російською федерацією, **Тоцький В.В.**, намагаючись надати своїй відсутності на робочому місці за місцем проходження військової служби законних підстав, використовуючи здобуті раніше під час керівництва ним ГУ СБУ в Автономній Республіці Крим зв'язки у правоохоронних органах, у порушення вимог **пунктів 8.1, 8.7 Положення про медичний огляд** у Службі безпеки України від 26.10.2012 №482/ДСК, тобто не за місцем проходження військової служби та без направлення, оформленого підрозділом кадрового забезпечення, **безпідставно оформив документацію про своє нібито лікування** з 24.02.2014 по 12.03.2014 у стаціонарі КРУ «КТМО «Університетська клініка» ВСП «Центр кардіології і кардіохірургії», розташованої у місті Сімферополь АР Крим, хоча фактично такого стаціонарного лікування не проходив, подорожуючи у названий період часу по Автономній Республіці Крим, у тому числі місту Севастополю.

У подальшому, **Тоцький В.В.** незаконно, з порушенням передбаченого законом порядку, не маючи направлення УРОС СБУ, **отримав висновок** Військово-лікарської комісії ВМС ВМУ в ГУ СБУ в АРК про непридатність його до військової служби з виключенням з військового обліку (свідоцтво про хворобу №6 від 14.03.2014).

При цьому, 03.03.2014, 05.03.2014, 12.03.2014 на офіційному веб-сайті Служби безпеки України опубліковано звернення від імені Голови СБУ Наливайченка В.О. до особового складу СБУ, які перебували на території АР Крим та міста Севастополя, про повернення на материкову частину України для продовження проходження військової служби.

Проте, навіть після завершення строку нібито перебування на стаціонарному лікуванні (12.03.2014) та оформлення свідоцтва про хворобу

(14.03.2014), **Тоцький В.В.**, порушуючи особисто озвучений йому усний наказ безпосереднього начальника - Голови СБУ Наливайченка В.О., не прибув до місця проходження військової служби в Центральному управлінні СБУ.

Вказані дії Тоцьким В.В. вчинялись **в умовах бойової обстановки**, яка полягала в тому, що 27.02.2014 близько 04:30 год. понад 100 озброєних військовослужбовців 45-го окремого полку спецпризначення ПДВ збройних сил російської федерації проникли до будівель Верховної Ради АР Крим за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, проспект Кірова, 13, та Ради Міністрів АР Крим за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Карла Маркса, 18, **захопили їх та установили контроль** над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для російської федерації рішень з метою окупації півострова.

Також упродовж 27-28 лютого 2014 року військовослужбовцями збройних сил російської федерації здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, що організовували та здійснювали безпечний рух повітряних суден.

Одночасно із цим розпочато блокування та захоплення військових частин ЗС України, ВМС ЗС України, ДПС України, дислокованих на території АР Крим та м. Севастополя, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Окрім того, з метою контролю за використанням зброї та перешкоджанню виконання службових обов'язків щодо здійснення охорони державного кордону України, невеликими групами військовослужбовців зі складу невстановлених підрозділів спеціального призначення збройних сил російської федерації, у кількості до 100 осіб, у спеціальному екіпіруванні, озброєних автоматами, штурмовими гвинтівками, снайперськими гвинтівками та шумовими гранатами, здійснено напади та захоплення органів управління ДПС України на території АР Крим і м. Севастополя усіх рівнів – від регіонального управління до підрозділів охорони кордону.

Також, у період з 27 лютого до 18 березня 2014 року військовослужбовці збройних сил російської федерації спільно з іншими особами, у тому числі військових козацьких товариств рф, вчинили захоплення і блокування будівель правоохоронних органів, органів державної влади, підприємств, установ та організацій, місцевих засобів телерадіомовлення і комунікації для подальшої окупації АР Крим та міста Севастополя.

При цьому, 01.03.2014 державна дума російської федерації проголосувала за введення російських військ на територію України, зокрема в АР Крим, де з вказаної дати приміщення ГУ СБУ в АР Крим фактично було захоплено військовими російської федерації, що мало наслідком настання бойової обстановки, яка виникла в Україні внаслідок окупації частини її території військами російської федерації.

Крім того, 15.04.2014 Верховна Рада України прийняла Закон України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», яким законодавчо визнала сухопутну територію Автономної Республіки Крим та міста Севастополя з 20.02.2014 тимчасово окупованою територією внаслідок збройної агресії російської федерації.

Враховуючи вказані обставини, **Тоцький В.В.** в порушення вимог **ч. 2 ст. 19, ст. 65** Конституції України, **ст. ст. 3, 4** Закону України «Про Службу безпеки України», **ст. ст. 1-4** Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», **ст. ст. 1, 4** Дисциплінарного статуту Збройних Сил України, **ст. ст. 11, 16, 35, 216** Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, **п. 1.4** наказу СБУ від 26.02.2010 «Про порядок виїзду співробітників-військовослужбовців Служби безпеки України у приватних справах», усупереч прийнятим 14.03.1992 **військовій присязі та зобов'язання** працівника Служби безпеки України, **23.02.2014 самовільно виїхав** на територію АР Крим з метою ухилитися від військової служби, залишаючись там та маючи реальну можливість повернутись у м. Київ, а надалі у період з **25.02.2014 до 25.03.2014 не виконав усний наказ** безпосереднього начальника - Голови Служби безпеки України Наливайченка В.О. повернутись до місця проходження військової служби –Центрального управління СБУ за адресою: м. Київ, вул. Володимирська, 33, чим не виконав наказ начальника в умовах бойової обстановки.

У зв'язку із вчиненням зазначених вище дій, **Тоцький В.В.** обгрунтовано підозрюється у непокорі – іншому умисному невиконанні наказу начальника, вчиненому в бойовій обстановці, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 3 ст. 402 КК України**, в редакції Закону України від **05.04.2001 №2341-III**.

Загалом **Тоцький В.В.** обгрунтовано підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених **ч. 1 ст. 329 КК України** (в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III); **ч. 3 ст. 408 КК України** (в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III) та **ч. 3 ст. 402 КК України** (в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III)

Старший слідчої групи у кримінальному провадженні –
заступник керівника
Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку з із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань
«25» вересня 2023 року

Артем ЯБЛОНСЬКИЙ

ПОГОДЖУЮ

Старший прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні № 42015000000001885 –
заступник начальника першого відділу
процесуального керівництва
Департаменту організації, процесуального
керівництва досудовим розслідуванням
та підтримання публічного обвинувачення
у кримінальних провадженнях про злочини,
вчинені у зв'язку із масовими протестами у 2013-2014 роках,
Офісу Генерального прокурора
«25» вересня 2023 року

Олександр СУПРУН

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Підозрюваному у відповідності до вимог статей 20, 42, 276, 277 Кримінального процесуального кодексу України повідомлено та роз'яснено права підозрюваного, передбачені наступними нормами чинного законодавства України.

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, повідомлено про підозру, особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

{Частина перша статті 42 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1689-VII від 07.10.2014}

2. Обвинуваченим (підсудним) є особа, обвинувальний акт щодо якої переданий до суду в порядку, передбаченому статтею 291 цього Кодексу.

Особою, стосовно якої зібрано достатньо доказів для повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, але не повідомлено про підозру у зв'язку з її смертю, є фізична особа, стосовно якої за результатами проведеного досудового розслідування настав випадок та існують підстави, передбачені частиною першою статті 276 цього Кодексу для повідомлення про підозру, але якій у порядку, передбаченому статтями 276-279 цього Кодексу, не повідомлено про підозру через її смерть.

{Частину другу статті 42 доповнено абзацом другим згідно із Законом № 2462-IX від 27.07.2022}

3. Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

{Пункт 3 частини третьої статті 42 в редакції Закону № 1637-IX від 14.07.2021}

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

4. Обвинувачений також має право:

1) брати участь під час судового розгляду у допиті свідків обвинувачення або вимагати їхнього допиту, а також вимагати виклику і допиту свідків захисту на тих самих умовах, що й свідків обвинувачення;

2) збирати і подавати суду докази;

3) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового провадження;

4) виступати в судових дебатах;

5) ознайомлюватися з журналом судового засідання та технічним записом судового процесу, які йому зобов'язані надати уповноважені працівники суду, і подавати щодо них свої зауваження;

6) оскаржувати в установленому цим Кодексом порядку судові рішення та ініціювати їх перегляд, знати про подані на них апеляційні та касаційні скарги, заяви про їх перегляд, подавати на них заперечення;

7) отримувати роз'яснення щодо порядку підготовки та використання досудової доповіді, відмовлятися від участі у підготовці досудової доповіді;

{Частина четверту статті 42 доповнено пунктом 7 згідно із Законом № 1492-VIII від 07.09.2016}

8) брати участь у підготовці досудової доповіді, надавати представнику персоналу органу пробації інформацію, необхідну для підготовки такої доповіді, ознайомлюватися з текстом досудової доповіді, подавати свої зауваження та уточнення.

{Частина четверту статті 42 доповнено пунктом 8 згідно із Законом № 1492-VIII від 07.09.2016}

5. Підозрюваний, обвинувачений мають також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

6. Підозрюваний, обвинувачений, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний, обвинувачений зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

{Частина сьому статті 42 доповнено пунктом 4 згідно із Законом № 1492-VIII від 07.09.2016}

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, примірник повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права і обов'язки підозрюваного вручено, права підозрюваного оголошено, роз'яснено та вони є зрозумілими.

Повідомлення про підозру отримав _____

«___» _____ 20__ об «___» год. «___» хв.

На виконання ст. ст. 278, 279, ч. ч. 1-2 ст. 135, ч. 3 ст. 111 КПК України повідомлення від 25.09.2023 про зміну раніше повідомленої підозри та повідомлення про нову підозру у вчиненні Тоцьким Володимиром Володимировичем, 19.10.1954 р.н. кримінальних правопорушень (злочинів), передбачених ч. 1 ст. 329 КК України (в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III); ч. 3 ст. 408 КК України (в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III) та ч. 3 ст. 402 КК України (в редакції Закону України від 05.04.2001 №2341-III), складене у кримінальному провадженні № 42015000000001885 від 10.09.2015, вручено у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

Письмове повідомлення про підозру і пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручив:

Старший слідчої групи у кримінальному провадженні –
заступник керівника

**Управління з розслідування злочинів,
вчинених у зв'язку з із масовими
протестами у 2013-2014 роках,
Державного бюро розслідувань**

«25» вересня 2023 року

Артем ЯБЛОНСЬКИЙ